

• **Több ezer tonna iszapot távolítottak el**

Június végén nyit a partfürdő

Egy évvel ezelőtt is volt „Nagy Víz”, kilötyönt a Tisza, elárasztotta az újszegedi partfürdőt. Amióta gyorsabban „viszavonult”, úgyhogy a Fűrdő és Hőforrás Kft. dolgozói azonnal hozzáláthattak a takarításhoz, a fertőtlenítéshez és később érkező regatta fogadására. Idén több mint három hónapon át víz borította a fürdőt, néhány nap alatt nem lehet rendbe tenni a területet. Igaz, most a jugoszláv csónakok sem érkeznek... A felújítási munkálatok menetéről, a víz okozta károkról és nyitáshoz szükséges időpontjáról kérdeztük Mészáros Gábort, a Fűrdő és Hőforrás Kft. igazgatóját.

• **Két héttel ezelőtt vonult vissza az ár a Tisza két partjáról. A partfürdő és a kemping azonban még nem fogadhatja a vendégeket...**

Hihetetlenül nagy mennyiségű iszapot, szemetet, koszt hagyott maga után az elvonuló ár – mondja az igazgató. – Ilyen vízállásra én sem emlékszem, arra pedig különösen nem, hogy ennyi ideig meg is maradt volna a víz a kiöntött területen. Benne az igen csak visszavetett, hiszen természetesen a környék között május elsején nyitunk. Idén így csak a sziklásfűrdőt és a ligetfürdőt nyitottuk meg a közönség előtt.

• **Hogyan lehetett kezdeni a munkálatokat azon a területen, amelyet 3 hónapig víz borított?**

– Egy hetet kellett várunk, mert annyira vízszintes volt a talaj, hogy „gyalogosan” sem lehetett rá menni. Első lépésben a szilárd burkolatú utakról takarítottuk el a 10-30 centiméter vastagságú iszapot, ezt követően a medencékből távolítottuk el az iszapot. Pontos felmérést nem végeztünk, de több ezer köbméterre tehető az az iszapmennyiség, amelyet a partfürdő területéről el kellett távolítanunk. Tréfálkozva mondhatjuk, hogy valóságos iszapfűrdővé alakult át ez a terület, de nem a rendeltetésének megfelelően...

• **A továbbiakban mit kell még elvégezni, hogy a für-**

dők és a kempingezők birtokukba vehessék a partfürdőt?

– A felszínre épült kőépítményeink rongálódtak a legjobban. Ezeket le kellett bontani és újra építeni. Az elektromos rendszerünk teljesen használhatatlanná vált. Tudniillik, olyan magasan volt a víz, hogy a terepszint felett 1 méter 60 centiméterre elhelyezett csatlakozó dugaljok, de más elektromos berendezések is a víz alá kerültek, s annyira károsodtak, hogy cserére szorulnak. A teljes csatornahálózatunk telerakódott iszappal, így több ezer méter hosszúságú vezetékkel meg tisztítanunk. Végezetül pedig: fertőtleníteni kell a teljes területet. Nem engedhetjük meg a legkisebb hibát sem, mert az végzetes lehet. A nyáron például, ha egy kismama kimegy a gyerekekkel a strandra, a fűre teríti a plédjét, a gyerek lemaszlik a fűre és elkezd egy szálát rácsalni, ami a kicsinyek esetében nem meglepő, fertőzést kaphat. Ha tehát csak egy fűszál fertőző marad, már az is veszélyes lehet a további munkálatok illőtlen. Ezért kell most nagyon körültekintően dolgozni: minden berendezést, a medencéket, a csatornahálózatot, a felületeket is alaposan kell fertőtlenítenünk.

• **Ez nem filléres munka. Milyen külön költségeik merülnek fel a helyreállításban?**

– A fürdő történetében ekkora műszaki kár még nem keletkezett. Mintegy 10 millió forintot emésztenek fel a munkálatok. De az anyagi kár mellett óriási erkölcsi veszteség, hogy a kempinget nem tudtuk idejében megnyitni, így elcsúszott a kemping és a fürdő bevételeitől. Sok külföldi vendégünk évek óta ide jár, szereti a helyet, mert ez Közép-Európa egyetlen olyan kempingje, amely a Belváros-hoz nagyon közel van, ráadásul a folyó partján és a fürdősi lehetőség is adott.

Arra a kérdésünkre, hogy mikor nyit a partfürdő, Mészáros igazgató úr azt válaszolta, hogy ha a munkálatok a tervek szerint haladnak, akkor június 20-25-e között birtokukba vehetik a szegedi, valamint a vidéki fürdővendégek a kempinget és ezt az újszegedi partszakaszt.

Kisimre Ferenc

• **„Csipésszámlálás” után**

Szűnyogirtás Gyálán

• **Munkatársunktól**

A Szegedi Környezetgazdálkodási Közhatalnő Társaság tájékoztatása szerint a legutóbbi vizsgálatok alapján úgy tudják, hogy jelenleg Gyáláretnen nyüzsgő a legtöbb szűnyog. Utoljára június 10-én (csütörtökön), 19-től 21 óráig tartottak „csipésszámlálást” Szeged közigazgatási területének több pontján.

A 60/órás csipésszámlálástól többet szűrték a szűnyogok Gyáláretnen (240 csipés), az újszegedi Kállay-ligetben (120 csipés), és Klebelsbergtelepen (84 csipés). A szakemberek szerint egyelőre nem indokolt a teljes körű, légi és földi kémiai beavatkozás, de a legveszélyeztetettebb helyeken szembeszállnak a szűnyogokkal.

A permetezés időpontja az időjárásról függ: péntektől vasárnapig bármikor felszállhat a repülőgép. Klebelsbergtelepen, Szőregen és Gyáláretnen légi és földi módszerekkel, összesen 784 hektáron irtják a szűnyogokat. Csak a levegőből permeteznek a Kállay-ligetben, Tompaszigeten, és Rókus egy részén, összesen 1216 hektáron.

Legutóbb éppen a kedvezőtlen idő miatt halasztották későbbre az irtást. Eredetileg múlt péntekre (június 4-re) tervezték a szűnyogok „szórását”, de a szél miatt csak másnap, szombaton permetezhette a repülő Rókus és Újszegedet; a Kállay-ligetben pedig a földközlelben hatásos ködöt fújtak a szűnyogokra.

• **Mire elég negyvennégy millió?**

Kátyúk és sár helyett aszfaltot!

A gyáláretni Miklós utcában csak a játékos kedvű gyerekek örülnek a hatalmas töcsáknak... (Fotó: Schmidt Andrea)

Az idén 44 millió forintot tud költeni Szeged önkormányzata az útalapból új utak, forgalmi csomópontok építésére. Aszfalt tünteti el végre a Bánomkert sor kátyúit, körforgalom épül a Mátyás téren, mozgáskorlátozottak közlekedését könnyíti majd a belvárosban készülő új rámpák. De vajon mennyit kell még arra várni, hogy minden szegedi polgár elégedett legyen, ha saját utcáját szemlélgeti? – érdeklődünk a városvezetés, útfelújításokról faggatva Körtvélyesi Csabát, a stratégiai iroda városfejlesztési osztályának vezetőjét.

Mi történik akkor, ha akár csak egy kedélyes baráti beszélgetésben is, de szóba kerülnek Szeged utcái? Az újrakészítést minden biznisszal a harmadik körút állapota miatt keseregnek, a belvárosiak mondják a Kölcsey utcát, a Bánomkert sort, netán a Deák Ferenc utcát említenék. Alsóváros felé haladva aligha maradna ki a felsorolásból a Topolya sor, míg a kertvárosban élők vélhetően így haragkoskodnának: nehogy már a városközpont aszfaltos útjain sétálgatók keressék a kákán is a csomót (pardon: a betonúton a kátyút...), amikor a külterületeken az utcák nagy részében még sár fogságába eshet az autó egy-egy kiadósabb esőzés után, vagy éppenséggel attól kell rettegni, mikor verik szét a nagyobb munkagépek a kohósalakos utat.

Ha nagytól vizsgálódik...

Ja, kérem, közlekedni mindenki szeretne. S mivel a televízió képernyőit uraló filmekből az derül ki, hogy túlünk nyugatabbra szinte már a dülölkötéseket is bekötötték az autószerelőkhöz, az igények sem alacsonyok. De van-e Szeged városának arra pénze, hogy egy-két év alatt bepótoljon minden eddig elmaradt beruházást, s ott is gondozott pázsit kapuskodjék a frissen aszfaltozott út padkáihoz, ahol tegnap még tengelytöréssel fenyegetett a sárba kihordott törmelék, mint házilagosan kivittélzett útalap. Többek között ezzel a kérdéssel kerestük meg a szegedi önkormányzat stratégiai irodájának Körtvélyesi Csabát, a városfejlesztési osztály vezetőjét. Aki úgy véli: Szeged mai anyagi kondíciói mellett bizony nem reménykedhetünk abban, hogy az új évezred első-második esztendejében már akkor se találhat kátyút senki a városban, ha nagytól vizsgálódik az utcákban.

No, persze ilyen gyökeres változást józan észsel nem is várhatunk. Mi akkor hát a realitás?

– Először is az, hogy Szeged külső körzeteiben még mindig találni olyan városrészt, ahol az utak több, mint 20 százaléka földút. S nem kevés azoknak az utcáknak a száma sem, ahol legfeljebb kohósalakos borítás jelenti a közlekedés komfortját – mondta Körtvélyesi Csaba. – Emellett a Belvárosban sem kell sokat sétálgatni ahhoz, hogy olyan forgalmi csomóponttal találkozassunk, amely már régen elavult, átépítésre szorul. Ezeket a gondolat az utak állapotával foglalkozó szakemberek is pontosan ismerik, de amikor a városvezetés előkészítjük az útfelújítási beruházásokat, tisztában vagyunk a korlátokkal is. Jelesül azzal, hogy az idén az útalapból 44 millió forintot tud áldozni a város beruházásokra. Ismerve a manapság tapasztalható építési árakat, ez bizony nem egy túl nagy összeg. Éppen ezért az önkormányzat városüzemeltetési és környezetvédelmi bizottságának elnökével, Makrai Lászlóval együtt arra törekszünk, hogy a 44 millió minden filléréből új értéket teremtsünk beruházásokkal, amelyek megvalósítására tö-

rekünk. Vagyis azt szeretnénk, hogy az útalap pénzéből olyan burkolatok épüljenek meg, amelyek véglegesen tekinthetők. Tehát nem kell egy-két év múlva újra felvonulniuk az építőknak, mert a mondjuk a kohósalakot már elnyelte a föld – mondta Körtvélyesi Csaba.

Körforgalom a Mátyás téren

Sok éves halogatás után

aszfaltos utat kap az idén a Bánomkert sor, a Mátyás téren, a Szentháromság útja és a Szent Ferenc utca találkozásánál körforgalom épül, míg a városközpontban megkezdjük a legforgalmasabb csomópontok átépítését. Terveink szerint néhány év múlva a Tisza Lajos körúton belül eső területeken minden útkereszteződésben rámpák segítik majd a mozgáskorlátozottak közlekedését. E beruházás első fázisaként a Széchenyi tértől az Aradi vértanúk teréig változtatjuk meg útszélgyéleket. A felsorolt beruházásokat 22 millió forintból kell megvalósítanunk, míg a fennmaradó 22 milliót a városüzemeltetési és környezetvédelmi bizottság döntése alapján a földes utcák átépítésére fordítja a város. Itt el kell mondanom, hogy komplett beruházások megvalósítására tö-

rekünk. Vagyis azt szeretnénk, hogy az útalap pénzéből olyan burkolatok épüljenek meg, amelyek véglegesen tekinthetők. Tehát nem kell egy-két év múlva újra felvonulniuk az építőknak, mert a mondjuk a kohósalakot már elnyelte a föld – mondta Körtvélyesi Csaba.

Akitől megtudtuk azt is, hogy az említett 44 millió forint mellett természetesen egyes körzetek szenátorai is költhetnek, s költenek is szép summákat képviselői alapjukból az utak megújítására.

– Természetesen annyi pénz nem létezik, amennyi elég legyen minden panasz megoldására – folytatta az osztályvezető. – Egy Szeged méretű településen pedig különösen nincs, hiszen városunkban nemcsak az a nagy kérdés, melyik utcában hibátlan már aszfalt, s melyiket kellene mondjuk új burkolattal ellátni. Hanem például tudomásul kell venni azt is, hogy Csongrád megye székhelye regionális központ, s szeretné még inkább betölteni ezt a szerepet. Ha ehhez méltó úthálózattal akarunk rendelkezni, akkor bizony mihamarabb el kellene kezdeni a városi elkerülő utak építését, s joggal várja el minden szegedi példálul azt is, hogy elérje végre a E75-ös autószerda is a város.

Elsőbbség a tömegközlekedésnek

Igen ám, de mi történik akkor ha ezek a tervek állami pénzekből (mert hát Szeged egy ilyen mértékű beruházásért legfeljebb lobbizhat, de kifizetni bizony nem tudja...) meg is valósulnak? Még többet találják csábító célpontnak Szegedet, még nagyobb forgalom terheli a várost, vagyis úgy kell átszervezni közlekedési rendünket, hogy ne érjenek egymásba a forgalmi dugók és a lakókörnyezet állapota ne romoljon. Szeged városvezetete kiválóan alkalmas további fejlesztésekre, de ehhez bizony újabb beruházásokra lesz szükség. Hogy mást ne mondjak: egyik legfontosabb feladatunk azt kimunkálni, miként lehetne a most is zsúfolt Tisza Lajos körúton még könnyebbé kell tenni a gépjárművek forgalmát úgy, hogy közben biztosítjuk a tömegközlekedés elsőbbségét. S hogy miként alakuljon át a Dugonics tér, a Radnóti-csomópont vagy mondjuk az Aradi vértanúk tere? Ezekre a kérdésekre is keressük a választ, készülnek az előzetes tervek. Muszáj keményen dolgozni, mert abban sajnos nem nagyon reménykedhetünk – látva a nyugat-európai tendenciákat –, hogy az új évezredben, dacolva a divattal, a nyakunkba zúduló ezernyi autóreklámmal – mégis inkább a tömegközlekedést választják az emberek – jeyezhettem föl Körtvélyesi Csaba szavait.

S hogy mikor lesz ebből a sok és fontos tervből valóság? Ha találtak elég forint a megvalósításhoz. Addig pedig türelem, hölgyeim, s uraim. Mert akinek nincs pénze, az legalább eme türelemből vizsgáljon jelesre – szokták mondogatni. Sovány vigasz, de aligha tud ennél valaki is manapság okosabbat kitalálni...

K. T.

Bátyi Zoltán

Végre járható az Árvíz utca

Átadták az aszfaltos utat az Árvíz utcában. Képünkön Kalmár Ferenc képviselő, Balogh Mihály főépítészvezető, Petri Péter lakossági szervező és Marovszki Béla műszaki ellenőr. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Tegnap adták át a nemrég teljes hosszában leaszfaltozott Árvíz utcát, így Öreg-Rókus utcára is végre aszfalt kerül mintegy kétszáz méternyi szakaszán nincs még kohósalak vagy bitumen.

Több mint négy éve folyik a „harc” azért, hogy az Árvíz utcára is végre aszfalt kerüljön – tudtuk meg Kalmár Ferencötől, Rókus önkormányzati képviselőjétől. A kivitelező cég, a Szegedi Mély- és Magasépítő Ipari Rt. munkásai e hónap elején látták neki az Árvíz utca utolsó 120 méter-

nek a leaszfaltozásához. A Puskás utca és Damjanich utca közötti szakaszon a munkálatok egy hét alatt befejeződtek.

Az Árvíz utca 1995-ben még földes volt, a nagyobb esőzések után a mentőautó is elakadt a néhol tengelyig érő sárban. A 120 méteres szakaszon élő 30 család összefogott és elhatározták, hogy „kímásznak a sárból”. A családokként 10 ezer forintot adtak össze, ezt Kalmár Ferenc ki-egészítette a képviselői al-
apból és elkezdték az utca feltöl-

tését. Ekkor derült ki, hogy csak egy darabig van az út alcsatornázva, a ivóvízvezeték pedig előregedett. Addig nem lehetett ráhordani a kohósalakot, míg a hibákat ki nem javították. A salak csak 1997-ben került az útra, a bitumenes szórásra viszont már nem jutott pénz. Ebben az évben kétféle forintot különítették el erre a célra, az összegből még az aszfalt is futotta. A négy év óta húzódozó beruházás összesen közel 6 millió forintba került.